

Előfizetési árak:

Hárbosz hordással vagy postán küldve:

Egész évre . 14 ft — kr
Félévre . 7 — —
Negyedévre . 3 — 50 —
Egy hóra . 1 — 20 —
Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

Endrénny Testvérek könyvkereskedése Szegeben, hős az előfizetésre a lap szerkesztésére vonatkozó fölszólások intézendők.

SZEGEDI HIRADÓ

POLITIKAI NAPILAP

Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnep után is.

Szerkesztői iroda:

Klauzál-tér, Karász-ház I. emelet, hová a lap szerkesztését illető minden közlésnek és nyilatkozásnak küldendő.

Bérmintetlen levelek nem fogadjanak el.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Hirdetéseket

és nyilatkozási közleményeket a kiadóhivatali mérsékelt áron vesszük föl.

Apponyi hallgat.

Szege, szept. 24.

(Cs. E.) A szélsőbál bomlásából mindenki kiveszi a maga részét. A küzködők egymást emésztik, a kormánypart levonja a konsekuensiát a szabadelvűek javára.

Csak az ország legnagyobb szónoka hallgat. Csak Apponyi Albert gr. ajkán fagyott meg a szó, aki mindenütt beszél, ha csak egy parányi vizet hajthat a maga malmára.

Ez a hallgatás azonban a legékebben szóló beszéd.

Arról vádolja Apponyit s pártját, hogy nem mernek színt vallani. Nem merik egyenesen oda vágni Eötvösnek, hogy: «Nem igaz! Mi nem szövetségünk veletek Károlyi Gábor grófnál a »hoch« bizottság létrejöttére. Mi nem voltunk fegyvertársak. Nem volt részünk a parlamenti obstrukció terében.»

Pedig ezt kellene nyíltan megmondani a nemzet színe előtt. Ezért kellene jászberénybe rándulni beszámolóra.

Apponyi a véderőtvény tárgyalásakor, az utcai demonstrációk folytában, részint nyíltan kijelentette, hogy ellenzi a szenvedélyek fölkorbácsolását,

A „SZEGEDI HIRADÓ” TÁRCZÁJA.

Egy Pasteur-önkéntes.

Nem érzem magamat sehogy sem.

Ki vagyok fordítva, be vagyok fordítva, össze-vissza vagyok forgatva.

Szóval, semmiképpen nem vagyok magamal tisztában, különben pedig a szívemet és a vágyaimat nem értem.

Honnan mind ez?

Tegnap rajtakaptam magamat, hogy egy jó fél óráig ültem a szoba egyik sarkába melyszett tekintettel, minden gondolkodás nélkül.

Mikor nagyfokú merengésből fölneveztem, az arczom tüzlét és szívem hangosan dobogott.

Talán szerelmes volnék?

Ez a kérdés torlódt meg agyamban.

De hiszen e kérdésre már rég megfeleltek a tények. Hónapok óta bomlok Elláska után. Szeretem, sőt imádom. Rajongok a két édes arca, csodás tűzi két szemé és remek plastikájú regző vállaiért. Nem tudok megenni egy nap, hogy ne lüssam és meg ne bálmuljam fecsegő ajkassáit és fehér fogait.

Elláska csupa életkedv és merő vidorság volt a legutóbbi időköz s míg a friss öröm ily rózsás világot teremtet a kicsi lány szívében, — én a legsötétebb hangulatban sompolygottam körülte, mint boldogtalan szerelmes.

Lelekemnek azt a hangulattal étettem. Elláska fiatal szíveskéjében lángra gyúlt György iránt, (ez a György nem én vagyok); György viszonzni látszott szerelmét, ezért Elláska sugárzott a boldogságtól, én pedig az észre nem

nem barátja annak, hogy az utcai csöcselék döntson az országgyűlés helyett; részint hallgatásával helyeselte szabadelvűpárti képviselők kifakadásait a széles mederbe hajtott utcai tüntetések fölött.

S most előáll Eötvös s meghazudtolja e beszédet, e hallgatást.

Nem mi, de a közvélemény tartja széles e hazában, hogy Apponyinak rögtön nyilatkoznia kellett volna e vád fölül, különben hosszas hallgatása arra a föltesésre ad okot, mintha nem állott volna távol a szövetségéstől, a parlamenti tárgyalások erőszakos megzavaróinak csoportjától; tudta tervüket, eljárásukat, s bár más alakban, de azt tette, amit Ugron, hogy ti csak lármázzatok . . . én mosom a kezimet.

Apponyi hallgatása különben más-képp is érthetetlen.

Fenyvessy, Linder, Grecsák, eddigi hü zászólótartói, a pártnak szócsövei nyíltan kijelentették, hogy a szabadelvűpártba óhajtanak belépni.

Félreérthetetlenül ama nézetüknek adtak kifejezést, hogy a mérsékelt ellenzéknek nincs immár létjoga, s azt többé nem az elvek, hanem a személyi tekintetek tartják össze.

vett boldogtalan szerelmes, komorkodtam, mint egy vad viharos téli éjszaka.

Ez tehát egészen természetes, világosan látható és érezhető állapot volt.

De mi történt azóta?

György kinyilvánította a férfiak előtt, hogy miután Lindewiese sem csappantotta meg eléggé, nem háziasodik soha, vagy ha mégis háziasodnék, ez csakis úgy történhetnék meg, ha megpárosodásával anyagi helyzetében előnyös fordulat állana be. Talán nem szokatlan jelenség a szép leánykák életében, hogy Elláska az »anyagi helyzetnek előnyösebbé« tételére csöppet sem alkalmas médium.

Ennek aztán az lett a következtése, hogy György egyszer csak nem mutatkozott az Ella oldal mellett, amiből meg az fejlődött ki, hogy Ella édes arcáról eltűnedezett a sugárzó öröm és a szegény zongora billentyűi fölpatogtak a fájdalmas izü daloktól.

Még az is természetes életben, hogy e fordulat láttára buskomorságom lehámlott arcomról s reménykeltőnek találtam az életet.

Bizonyos — úgy gondolkodtam — Elláska most már, (ha más okból nem is, de bosszúból legalább) engem fog szeretni.

Részketve vártam a szerelmesek életében annyira emlékeztető »gyönyörtelt« pillanatot, melyben ideálom ajkairól elfog róppenni a boldogító »igen«.

Ez az emlékeztető pillanat azonban mind-egyre váratott magára.

Már-már visszahagyottam régi komorságomba. Még ez is természetes fordulat lett volna.

De ekkor egy mentő gondolatom támadt. Olvastam valamelyik orvosi, vagy antropológiai munkában egy boldog francia bölcsel-

Hol a vezér, aki megvédelmezze az elhagyott zászolt?

A többi nem mer beszélni, az ő ajkairól várja az ígét.

A most főnforgó nagy földatokról ki mondjon véleményt az ellenzék részéről?

Az állami közigazgatás, az igazságügyi reformok, a munkások helyzetének javítása napirenden levő kérdések.

Nem látja Apponyi, hogy ezekben nyilatkoznia szükséges. Hisz ezelőtt a maga gyermekeinek keresztelte ezeket! S most otthagyja, s hatásos szavaival, érveivel nem kél védelmükre a szélsőbál ellen, legalább elvileg?

Aki Apponyit figyelemmel kísérte politikai pályáján, az mostani nagy hallgatásán sem csodálkodik.

Valahányszor csak a helyzet kiélekedett, ő szavával késlekedett. Mindig csak azt leste, hogy mikor talál olyan valami hibára, hogy az általa elvben pártolt kérdésekben is nemet mondhatson.

Hatalmas, nagy erő, mely első akar lenni. Nagyravágása miatt nem akar fuzionálni. Pedig azt nem kívánhatja, hogy a kormány tegye meg az első lépést, s fölajánlja neki a miniszterelnöki tárczát? Hála a sorsnak, elég

kedőnek azt az állítást, hogy a szereltem tulajdonképen semmi más, mint az idegeknek ugyanaz a hason regzése, amit a feleség vasankál találnak.

Ez gondolkoziba ejtet.

Istenem! Ha én is valamiképen az enyémhez hason regzésbe hozhatám az Ella idegeit: menten réim borulna a boldogság csillagfényes nyári estéje és elteritné rajtam a szerelmesek illatos levegőjét.

Ez ábrándban is pompásnak ígérkezett. Hát meg a valója micsoda isteni les!

Azt is olvastam ebben a könyvben, hogy az idegrezgést a véralkat milyensége »kvalifikálja és dirigálja«.

Nincs tehát más hátra, mint vérünket összeegyeztetni. Mi módon érjem ezt el?

Aha! megvan. Egy nagy fölfedezésre jutottam az analogia után. Ha sikerül tervem, szabadalmat fogok rá kicszközölni. Pedig sikerülni fog, mert tény, hogy pl. Pasteur beoltás által úgy össze tudja egyeztetni a véralkatokat, hogy azon azután meg a vezessettség sem fog. Valami bűvés penicizlusról is olvastam, mely a régi egyiptomiaknál szerepelt szerelmi közvetítőként olyformán, hogy ha egy egyiptomi ifjú szerelmét volt egy leányba s az nem viszonzotta szerelmét, hát ezzel a bűvés penicizlussal megvágta a leány s a férfi karját, ifjú véreiket összeeresztették és Iis istennő menten közös szerelmere gyulasztotta a két gyermeket.

Ez semmi más, mint a beoltás.

Még csak másfél éve vagyok orvosnövendék, de már tudom, hogy így ősszel fog szokott lépni a himlő s ilyenkor a gondos mamák színek beoltatni gyermekeiket.

Bizonyos voltam benne, hogy az Ella mamája is megijed az első himlő hírére.

erőtéljes a kormány, s vezetése szabadelvűbb kezekbe van letéve, mint az Apponyié.

A «Pesti Napló» jelzi, hogy Apponyi nemskára megszólal. Mindenestre elegendő időt vett magának, hogy finom diplomaciai árnyalással kidolgozott beszédben eltempítsa a helyzetét, s elfogadhatóbb színben tüntesse föl a két ellenzék, különösen a szélsőbal eljárást, s bebizonyítsa, hogy neki nem állott hatalmában megakadályozni az eseményeket.

Majd meglátjuk. Annyi azonban bizonyos, hogy nem népszerűsíti a legújabbán ráillesztett «nagy hallgató» mellékeve, most, amikor a szokottnál másékalabb kíváncsisággal hiába leste szavát az egész közvélemény.

Uj egyetemi tanár. Mint már régebben jeleztük, a budapesti egyetemen az Apáthy István utóda dr. Nagy Ferencz kolozsvári egyetemi tanár lett. Az erre vonatkozó legfeljebb kéziratot most közli a hivatalos lap.

«Vallás- és közoktatásügyi magyar miniszterem elterjesztésére: dr. Nagy Ferencz kolozsvári egyetemi nyilvános rendes tanárt a budapesti egyetemhez a kereskedelmi és váltóügy tanszékére nyilvános rendes tanárrá a fényszeresített illetményekkel kinevezem.

Kelt Bécsben, 1890. évi szeptember hó 6-án.

Ferencz József, s. k.

Gr. Csáky Albin, s. k.

Kitüntetett polgármester. A hivatalos lap leközléséből származik:

«Személyem körüli magyar miniszterem elterjesztése folytán: dr. *Telbisz Károlynak*, Temesvár szabad királyi város polgármesterének, a közügyek terén szerzett érdemei elismerésül, a királyi tanácsosi czímet díjmentesen adományozom.

Kelt Szekelyhidon, 1890. évi szept. hó 15-én.

Ferencz József, s. k.

B. Orczy Béla, s. k.

Ugy történt. Siöttünk a doktorhoz. Alkalmam nyílt látni az Ella imádandó karját.

A doktor bácsi megfogta a karok egyikét gyöngédén, lágyan és vigyázva beleszurtt. Micsoda piros vére van ennek az Ellának!

«A virágzó, hamisítatlan egészség» — jegyezte meg a doktor bácsi s engedelmét kért, hogy ebből a virágzó egészségből másnak is jutasson.

Oda settenkedtem és Ellácska kacagott hosszan, édesen, gúnyosan, mikor tündöklő szemekkel eléje állottam s bevallám neki, hogy be vagyok oltva az ő karjaiból.

Ezt történt tegnap, amióta ki vagyok fordítva, be vagyok fordítva és össze-vissza vagyok forgatva.

Mert Ellácska a legkevésbébb szerelmet sem érez irántam, csak kacag és gúnyolódik.

És csodálatos! Itt következik az, ami miatt sehogysem értem magamat.

Nem bánt az Ellácska szeretetlen és szívtelen gúnyossága s többé arczképén se merengek el.

De ahogy Györgyöt meglátam, elpirultam és szívembe furódott a boldogtalan szerelm érzete, — és oh fátum! — nem Ellácska, hanem György iránt. Az Ellácska révével György iránt érzett elhagyatott szerelme is szívembe költözött.

Képzelnék most egy harmadik szemeszeres orvosnővendéket, aki a tulajdon unokabátyjába szerelmes boldogtalanul és még csak nem is kívánhatja szerelme viszonzását.

Kezdek megőrülni és borzasztóan viszkélek a karom.

Köpé.

A püspök-ünnep.

(Az első nap.)

Szeged, szept. 24.

A püspök a megye határán.

Tegnap délbén ért Kisteleknek Csongrád megye határára, temesvári utjánban az új csanádi püspök, *Dessewffy Sándor*.

Itt várta már az egyházfejedelmet a csanádi káptalan és klérus, valamint Csongrád megye üdvözlő küldöttsége. Az egyházi küldöttség *Dobó Miklós* kanonok vezetése alatt dr. *Spáth Károly* kanonok, *Rózsa Ferencz* apát-plébános, *Ivánkovits János* országgyűlési képviselő, szeged-rókusi plébános, *Oltványi Pál* prépost, *Kun László* makói esperesből, a megye küldöttsége pedig *Zsilinszky Mihály* főispánnal élen, Csongrád vármegye előkelőbb tisztviselőiből állott.

Az egyházfejedelmet hozó személyvonat megérkezését taraczk-durrogás s az ottani fűvőzenekar indulója jelezte. A kupéból kiszálló püspököt a csanádi klérus nevében *Dobó Miklós* kanonok üdvözölte a következő beszéddel:

«Méltóságos és főtisztelendő Püspök!

Kegyelmes Urunk és Atyánk!

A csanádi káptalan és egyházmegyei papság nevében hódolva, ezen keresztényi köszöntéssel: *Dicsőítsétek a Jézus Krisztus!* üdvözlőjük Méltóságodat szent Gellért örökének küszöbén, benső örömmel hirdetvén: megszűnt árvaságunk, mert megérkezett atyánk!

Es habár itt a helyi és időviszonyok kényszerítése folytán csak röviden, de magyar őszinteséggel köszönthetjük: Isten hozta Méltóságodat! — arról már most biztosítjuk, hogy egyházmegyéjének papsága az atyjá iránt hui szeretet és püspökének tartozó tisztelt, hűség és engedelmesség által arra fog törekedni, hogy Méltóságod kellemes íthott érezzen körében.

Es midőn ezenel rendelkezése alá bocsátjuk s magunkat és küldőinket főpásztori kegyességbe ajánljuk, a pásztorok pásztorát kérjük, hogy az e perczben megkezdett és épp oly készsége s mint köteles közreműködésünkkel folytatandó apostoli működését az Isten kegyelmével támogassa, áldásának bőségével termékenyítse és Méltóságodat az egyház diszére, bálványozott hazánk javára, a hűvek lelki üdvére és mindnyájunk örömére sokáig boldogul éltesse!»

A főlhangzott éljenés csillapultáival *Dessewffy Sándor* csanád ipüspök válaszolt a klérus küldötteinek, az üdvözlő beszédnek megfelelő hazafias s vallásos érzéstől áthatott, rövid szavakkal. Majd meghallgatta a megyei küldöttség érzelmeit tolmácsoló *Blázsik Márton*, csongrádi szolgabíró üdvözlését s bemutatattatván magának a küldöttség tagjait, szívélyes szavakkal vált meg tőlük s tért vissza külön kupéjába. A klérus és káptalan küldöttei Kisteleken csatlakoztak a püspök kíséretéhez.

A Kistelekről 12 óra 8 perczkor elindult személyvonat 12 óra 42 perczkor ért *Dorozsma* ára, ahol ugyancsak küldöttség várta a püspököt, élen *Kelemen Béla* dr. főszolgabíróval. A dorozsmai küldöttség rövid üdvözlő beszéd után szintén Szegedre követte a püspököt, hová *Dessewffy Sándor* 12 óra 57 perczkor érkezett meg.

A püspök Szegeden.

Az osztrák-magyar államvasutak pályaházában már jóval a személyvonat megérkezése előtt nagy és intelligens közönség gyűlt egybe, részn Szegedről, részn a vi-

déki küldöttségek tagjaiból. A díszes, ünnepi színbe öltözött közönség szorongásig megtöltötte a Perront.

Szeged város küldöttsége *Pálffy Ferencz* polgármesterrel s a következő küldöttségi tagokkal várta a püspök megérkezését: *Szabados János* h. polgármester, *Muskó Sándor* kir. törvényszéki elnök, *Rainer József* r.-főkapitány, *Babarczy József*, *Reizner János*, *Fluck Ferencz*, *Fehér Ipoly*, dr. *Rósa István* és *Salamon Zsigmond*. A város nagyszámú közönségén kívül ott voltak még: az összes szegedi róm. kath. papság és szerzetesrendek is s *Földváry báró* csendőrpáncsnok. A torontálmegei 40 tagu küldöttségnek Szegedig a püspök elé jött következő tagjai: *Hertelendy József* főispán, *Rónay Jenő* alispán, *Dániel László* főjegyző, br. *Duka Péter*, dr. *Demko Pál* orsz. képviselő, *Babics József*, *Dániel Béla*, ifj. *Dániel Pál*, *Scheffer Antal* nagybecskereki apát-plébános, dr. *Ebner Alajos* nagyikindai esperes-plébános, *Rónay László*, *Aladár* és *Ernő*, *Gyertyánffy János*, *Csávossy Gyula*. A csanád megyei küldöttség következő tagjai: *Meskó Sándor* alispán, *Kristóffy József* m. főjegyző, *Pozsony Albert* m. árvászéki elnök, *Pozsonyi Oszkár*, *Szentes Vidor* kir. közjegyző, *Füzesséry Kálmán*, *Hervay István* m. jegyző, *Farkas László* m. árvászéki ülnök. *Makó város* küldöttsége: *Major Miklós* polgármester, *Bánffy Gyula* városi ügyész, *Dózsa Sámuel* ügyvéd, *Molnár Albert* igazgató, *Török Imre* m. főjegyző.

Szegeden várta a püspököt titkársja is, *Palmer Mátyás*, valamint a torontálmegei szerb egyházképviselőt *Sztójkovicz Milos* arcási, *Wlahovics György* nagyikindai és *Pánics Lyubomir* n.-becskereki főesperes.

Hangos éljenés közt állt meg az indóház előtt 12 óra 57 perczkor a személyvonat, melyről *Dessewffy Sándor* püspök a következő egyházi s világi méltóságok kíséretében szállott le: *Berzeviczy Albert* kultuszminiszter államtitkár, *Meskó József* és *Medveczky* kassai kanonokok, *Jekelfalussy Lajos* min. tanácsos, *Wolffik* a Nándor nagyváradi kanonok, *Péchy Zsigmond* sárosi alispán s rokonai közül: *Berzeviczy Konstantin* (a püspök sógora), *Bydeskuthy*, *Dessewffy Ferencz* és *Gyula*, *Mury László* kir. táblabíró.

Az új püspök a vonatról leszállva, a Perron előtt állt meg, kísérete s a küldöttségek körében. *Dessewffy Sándor* erőteljes, ruganyos léptű alak, nyájás arczczal s szívjóságra mutató, szelid fényű szemekkel. Alig hagyta el a kupét, egyszerre leemelte az egész közönség kalapját az imponáló megjelenésű főpásztor előtt, ki meghatottan hajtá meg magát a díszes közönség lelkes fogadására s maga is leemelte főpapi kalapját s így hallgatta végig Szeged város küldöttségének üdvözlését, melyet *Pálffy Ferencz* polgármester tolmácsolta a következő meleg szavakkal:

«Méltóságos Püspök Ur!

Szeretett főpásztorunk!

Szeged város hitbuzgó katolikus közönsége nevében a legmélyebb tisztelettel s az ország legnagyobb katolikus városa híveinek fűi hódolatával van szerencsém üdvö-

szölni Meltóságodat, egyházmegyénk szeretett új főpástorát Szeged város falai előtt. Fogadja Meltóságod e városi atyai szeretetébe s egyházmegyéje kormányzásában terjesztése ki áldását ezen sokat szenvedett város lakosságára: mely őszinte szeretettel esdekel az ég urához, hogy szeretett hazánk javára, mely az egyházmegye dicsőségére és fölvirágzására s híveinek közörmőre sokáig éllesse!

Alig csillapult le a polgármester magvas beszédét követő lelkes éljenzés, mely figyelem közt, érczes és megnyerő hangon maga az új püspök, Dessewffy Sándor kezdett szólani s többször félbeszakítva a viharos éljenzésekől, Szeged város üdvözlétére következő, lendületes, hazafias szellemű áthattott beszéddel válaszolt:

*Nagyságos Polgármester Ur!
Tisztelt Városi Küldöttek!*

Ott a regényes, bércezes fekvődűken, a történelem és földrajz tanulmányozásakor már szenge ifjúkorom derengő álmaiban gyakran megjelent, meg melletti közelebbi, ismerem volna, ennek a tipikus magyar városnak képe, hol eredeti tisztaságában él még a magyar génusz: nyelvében, dalban, szokásokban és ruházatban. Már ekkor is a legmelyebb részvételmel kísértém e kedves várost, fejlődésének tiszta pályáján, melyen hogy biztos léptekkel haladjon most már a megérdemelt fölvirágzás felé, őszinte szívvel kívánom. Fogadja Nagyságod előzetes üdvözlésükért s a melletti fogadtatásért halás köszönetemet és adja át legmelyebb főpástor üdvözlésemet s áldását igen tisztelt küldöttek: Szeged város egész közönségének és kérem, hogy ezen rokonszenves üdvözlétemet a legszelebb körben hozza tudomására a kedves városban.

Kérem az Isten, hogy a remjainból phoenixként új életre fölemelkedett Szeged város a legmagasabb királyi jóslat és ígérlet szerint csakugyan szebbé, gazdagabbá és hatalmasabbá legyen, s így fontos küldetését, mely Délmagyarország népei közt rá vár, mindinkább betölthesse. — Isten áldja meg a derék város egész közönségét. Magamat szeretetükbe ajánlom.

Perczekig tartó éljenzés és tapsvihár követte e beszédet, melyet a püspök levett kalappal mondott el s melynek minden szavából egy igazi magyar főpap fenkölt szelleme sugárzott elő.

A beszéd végeztével az új püspök előbb Pálffy Ferencz polgármesterrel fogott barátságosan kezét, aztán a szegedi küldöttség többi tagjaival, akik sorban bemutatott az egyházfejedelmek a polgármester.

A püspök aztán felszállott a személyvonat külön kupéjába s ott rövid ebédet költött el. A kupét rövid idő múlva elkapcsolták a személyvonattól, mely 1 óra 30 perczkor tova vitte Szőregre Torontál-, Csanádmegye és Makó város küldöttségét. A püspök a pályaházban maradt kupéjába visszavonulván, abban bennmaradt egész a Temesvárra menő különvonat elinduláig, mely d. u. 2 óra 37 perczkor hagyta el a szegedi állomást.

A püspökön, a fővárosból jött kísérről s a klérus küldöttségén kívül ez a vonat vitte el Temesvárra a szegedi küldöttséget is.

A püspök utja.

Szőregben a diadalkapus, lombos zászlócsék pályaházban Torontál-vármegye huszonöttagu küldöttsége fogadta az új püspök külön vonatát.

Dessewffy Sándor csanádi püspököt itt Hertelendy József, Torontálmegye főispánja üdvözlötte jószelű beszéddel, mire az új fő-

pásztor szintén röviden, meleg, őszinte érzéstől áthatott szavakkal válaszolt.

Az új püspök székelyének megyéje, Temesvármegye határán, Beregszón Temesmegye küldöttsége üdvözlötte Dessewffy Sándort.

Beregszón a vármegye fényes küldöttségét Dészán Akhill vezette. Itt Temesvármegye alispánja mondott üdvözlő szónoklatot, amire a püspök hosszabb, melyen átértett beszéddel felelt meg.

Mind a torontáli, mind a temesvármegyei küldöttség a fogadási ceremónia után csatlakozott az új püspök külön vonatán utazó kíséretéhez.

A püspök további utjáról, jelesül Temesvárra megérkezéről s az ottani fogadtatásról következő távirati tudósításaink számolnak be:

A püspök Temesvárról.

Temesvár, szept. 23.

A megérkezés.

A városi fogadó-bizottság tagjai d. u. négy órakor hosszú kocsisoron vonultak ki a józsef-külvárosi pályaudvarra. Fél 5 órakor a zöld galyakkal és exotikus növényekkel földszített pályaudvaron városunk legelőkelőbb polgári kunn voltak, dr. Molnár Viktor főispán és dr. Telbisz Károly kir. tanácsos, polgármester vezetése alatt. Ott voltak továbbá az aradmegyei, az aradvárosi, a pancsovai és a verseczi küldöttségek, legnagyobb részét magyar diszruhában. A temesmegyei küldöttség azon tagjai, kik nem mentek ki Beregszóra, szintén a pályaudvaron gyülekeztek össze.

5 óra 4 perczkor megérkezett a Dessewffy püspököt hozó különvonat és a pályaudvaron egybegyűlt előkelő közönség szünni nem akaró, viharos éljenzésekkel fogadta a püspököt, kinek kíséretében több előkelőség, továbbá a temes-, torontál-, csongrád- és csanádmegyei, végre a szegedi és makói küldöttségek voltak.

Mikor a püspök leszállt a vonatról, dr. Molnár Viktor főispán fogadta és Telbisz polgármester a következő beszéddel üdvözlötte:

„Temesvár sz. kir. város közönsége nevében van szerencsém a legmelyebb tisztelettel és lelkes örömmel üdvözlölni Meltóságodat ez ünnepélyes perczben, midőn városunk területére lépve, Szent Gellért ezredese hagyományokkal dicsekvő ősi püspöki székét elfoglalni, a nagy terjedelmű és állami mint egyházi tekintetben jelentékeny csanádi püspöki megyének kormányzatát átvenni készül. (Élénk éljenzés.)

Tudva, hogy Meltóságod eddigi magasztos hivatása körében is kiváló hazafiaságának és apostoli erényeinek varázsával polgártársi ezreinek kebelében a tisztelet és szeretet mily hő érzelmeit keltette lángra, éreznünk kell, hogy eddigi működése köréből, hol Meltóságod áldásos tevékenysége a halás ragaszkodás szinte páratlan nyilvánulásaival találkoztunk, mely érzelmek közt válik meg, de érezzük e perczben azt is, miről a város polgárságának lelkesedése tesz bizonyossá, hogy Meltóságodat a tisztelet és szeretet ugyanazon benső érzelmeivel fogadjuk, melyek ide kísérik és azért reméljük, hogy teljesedni is fog ama buzgó óhajunk, hogy Meltóságod a városban, hol atyja és nagyatyja a közelet előkelő polczain tisztelve működtek, magát honosan érezze.

E biztos reményben tiszta szívvel kiáltjuk: Meltóságodat Isten hozta, Isten tartja. (Lelkesült éljenzés.)

Dessewffy püspök a következőket válaszolta:

„Nagyságos polgármester ur, melyen tisztelt közönség!

Isten nevében mely meghatottsággal s bekes szeretettel szívemben lépek most először, mint fölszentelt püspök Temesvár városának áldott földjére. Különös isteni gondviselésnek tartom, hogy éppen oda küldtettem püspöknek, ahol boldog gyermekkorom éveit éltem.

Kérem, szíveskedjék legmelyebb köszönetemet és halamat az egész város közönségének, nemzetiség és valláskülönbség nélkül, kifejezni. (Élénk éljenzés.) Szíveskedjék engem ezentel Temesvár polgárai közé számítani. (Lelkesült éljenzés.) Legyen meggyőződve, hogy mai naptól fogva minden jóban és rosszban együtt akarok érezni Temesvár sz. kir. város közönségével. Ajánlom magamat! Isten áldja Temesvár közönségét!

Az erre fölhangzott dörgő éljenzések csillapítáival a püspök néhány szívélyes sók váltott a körülállókkal, azután az I. osz. várótermen át kiment a pályaudvar elé, hol a több ezer főre menő közönség lelkesült éljenzésekkel fogadta.

A püspök és kísérete ezután kocsikra ült. Az első kocsin Dragovics főkapitány foglalt helyet; a másodikon Molnár főispán és Telbisz polgármester; a harmadikon Dessewffy püspök és Palmer titkár; a negyedikben Berzeviczy államtitkár és Jekelfalussy min. tanácsos, — azután a megyék és városok küldöttei s a többi előkelőség, mintegy 100—120 kocsin.

Az impozáns menet az uri-utcán, jobb Bega-soron, Bem-hidon, Bem-utcán, templom-utcán, Hunyady-uton és Hunyady-hidon át haladt a belvárosba. Utközben a tanuló-ifjúság és több ezerre menő közönség képezett sorfalat a zászlódiszben levő Józsefvároson át. A püspök látható örömmel köszönte meg a közönség ovációit és áldást osztogatott mindenfelé.

A belvárosban.

A fényes fogatok hosszú sora a belvárosba érven, a diadalmenet itt nagyszerű látványt nyújtott. A sűrű sorfalat képező, több ezer főre menő közönség között és a cserfűzek alatt, — a Rezső-utcán, Jenő herczeg-téren és a takarékpénztár-utcán át a Szt.-György-téren levő szeminárium-templomig kísérték a püspököt az ünnepélyességre eljött előkelőségek. Itt a püspök lezállott diszfogatáról és a templomba ment, hol egyházi ruhát öltött. A templom előtt és a templomban zárdabeli iskolás leánykák, fehér ruhába öltözködve, virágokat hintettek a főpásztor elé. Ez alatt a kíséret a Lonovics-utcán át a székesegyházba ment s elfoglalta a jobboldali padsorokat.

Nem sokára megérkezett Dessewffy Sándor püspök is, titkára dr. Palmer Mátyás kíséretében. A püspök a takarékpénztár- és Hunyady-utczákon át a Losonczy-térnek a megyeház mellett levő oldalán ment a székesegyház főbőjáratahoz, hol nagyszámu, előkelő közönség várakozott megérkezésére.

A káptalan és a papság, élükön Németh József fölsz. püspökkel, a főpásztor fogadávn, kereszt csokolás, szenteltvízhintés és tömjénezés után a püspök a föltart előtt szentségimádásra borult le. — A szokásos püspök-fogadási imákat — Németh József nagyprépost és fölszentelt püspök vezette, majd a főpásztor a székes-

egyház védszentjéről, Szent György vértanúról mondott imát. Végre áldást osztogatás után, hintón a püspöki lakba vonult.

Temesvár díszben.

Régen nem volt külsőre is olyan ünnepélyes Temesvár, mint amilyen az új megyés püspök körünkbe való érkezése alkalmából. Nemzeti lobogók sokasága, diadalívek, cserfűzerektől pompás utcák, valóságos diadalutak a józsefvárosi vasuti állomástól, a Józsefvároson keresztül egészen a dom-templomig. Meglepő és kedves képet nyújt a hétköznapi egyszerűségből ünnepelőbe öltözött város. A közönség hangulata is szokatlanul ünnepélyes.

Egyesek úgy, mint a hatóságok vállvetve igyekeztek a fogadtatást minél szebbé, emlékeztetésebbé tenni! A diadalívek «Isten hozott»-tal, «Üdvözet»-tel fogadták Desseffy Sándor megyés püspököt, a főutcák és díszter cserfűzerekkel üdvözlő... csupa virág, csupa fény és pompa az egész város. A nemzeti zászlók sokasága pedig Temesvár szab. kir. város hazafias érzelmét hirdetik.

A holnapi program.

Reggeli 9 órakor Desseffy Sándor püspök palotájából díszhintón a Lónovics-utcán át a székesegyházba megy, ahol őt a káptalan és papság ünnepélyesen fogadja s az órkanonok átadják a templom kulcsait. A karzonat az «Ecce Sacerdos magnus» antiphonát éneklék.

A főoltárnál a püspök rövid ima végzése után dísz-palastban és süvegben püspöki székéből a káptalan és papsághoz főpásztori beszédet tart, mi közben a legfelsőbb apostoli királyi kinevezési okmányt és a pápai bullákat fölolvastatja.

Aztán a káptalan és papság hódolata következik. Erre a széket elfoglalt főpásztor miseruhát ölt és az ünnepélyes szentmise kezdődik. A mise-evangelium elénekzése után a püspök a szószékre lép és az egybegyűlt hívekhez főpásztori szózatot intéz, melynek végével a misét folytatja és azt befejezve, a szokott imák elvégzése után díszhintón palotájába visszatér.

Délután 3 órakor a «Koronaherceg» szálloda első emeleti termeiben a püspök által meghívott vendégek számára díszebéd lesz.

H i r e k.

Határidő:

Okt. 5—6. Csongrád megyei tanító-gyűlés.

Kereseti adó-tárgyalások.

Szept. 24. Regdébérők, rangkereskedő, posztó és ruhakereskedő, rőfőkereskedő.

Szept. 25. Rövidírás, sajtkereskedő, sertés- és juhvägő 5641—5662 tetszámjér.

— **Személyi hír.** Kállay Albert főispán tegnap este Temesvárra utazott, hol Szeged város tisztelegő küldöttségét fogja az új püspök elé vezetni. László Gyula tanácsnok, hat heti szabadságáról tegnap tért vissza Szegedre s újból átvette hivatala vezetését.

— **A kultuszminiszteri államtitkár Szegeden.** Mint már korábban is megírtuk, Berzeviczy Albert államtitkár a temesvári ünnepély lezajlása után Szegedre jön. A tegnapi püspök-fogadtatás alkalmából a perronon az államtitkár kísérete-

ből arról értesültünk, hogy e hír való. A csütörtöki express-vonattal Szegedre érkező államtitkár a perronon a szegedi tanestületek fogadják. Berzeviczy államtitkár egy napig fog városunkban időzni s valószínűleg megtekint néhány iskolát.

— **A virilisták.** Az igazoló választmány holnap kezdi meg üléseit, melyeken a legtöbb adófizetők névsorát állapítja meg, az e tárgyban beérkezett folszólamások fölött is határozván.

— **Egyházmegyei gyűlés.** A békésbányai ev. ref. egyházmegye közgyűlése, melyen a szegedi ev. ref. egyházat Varga Pál lelkész és Kalmár István ügyvéd, presbiter képviselte, tegnap, szeptember 23-án vette kezdetét. A társelnöki tisztelet Ráday Gedeon gróf főgondnok, az egykori szegedi királyi biztos vitte. Megnyitó beszédében az egyházi élet örömdésen fejlődésén kívül hangsúlyozta azt is, hogy a közalapok beszolgáltatása körül szükséges, hogy a lelkészek az eddignél nagyobb buzgóságot tanúsítsanak. A gyűlésre kitűzött óriási tárgyhalmazból tegnap csupán a folyó ügyek tárgyalattak le. A fontosabb s valószínűleg élénkebb tanácskozás tárgyaül szolgáló ügyek a következő napokra maradtak. Ilyen a temesvári egyesület ref. egyház különválásának kérdése, mely szerint az ev. ref. egyház hívei a lutheránusoktól teljesen külön szakadni óhajtanak; ilyen a n.-szentmiklósi szintén egyesült egyház kérdése, melyben viszont az ev. ref. egyházmegye akarja saját híveit a lutheránus közösségből kiszakítani. Az eredményről annak idején értesítendjük olvasóinkat. A jövő évi rendes közgyűlés meghívás következtében N.-Becskeken fog megtartani, mely közgyűlés az ujonnan épült díszes templom felszentelésével lesz egybekötve. A tegnapi tanácskozás befejezte után déli 1 órakor a Sas-vendéglőben 200 terítékes díszebéd volt, melynek során az első felköszöntőt a királyra Szabó János főesperes mondta. A lendületes tösztót a vendégereg állva hallgatta végig s szünni nem akará lelkesült éjlenzésekkal kísérté. Ráday Gedeon gróft Tatar János lelkész köszöntötte föl. Ráday Gedeon gróf pedig megható közvetlenséggel előadott szónoki beszédében fejtegette a kálvinista közszellem jétkony hatását, szükséges voltát.

— **A torontáli főispán a sváb konviktusban.** Hertelendy József, Torontálmegye főispánja a torontálmegyei püspök-fogadó küldöttséggel tegnap Szegeden időzén, ez alkalomból megtekintette a torontálmegyei gyertyamosiak szegedi konviktusát. Megelégedéssel töltötte el a konviktus berendezése, melyet részletesen megsejmelte. Kérdéseket intézett a kis sváb nebulókhoz is, akik úgy látszik, már egész otthoniasan érzik magukat a nagy magyar városban.

— **Hosszu nap.** Ma van a legnagyobb zsidó-ünnep. *Jom Kipur*, a hosszú nap, az engesztelés napja, melyen egész naphosszant zsufozásig népes a templom, az üzletek pedig egytől-egyig be vannak zárva. Még a legneolóább zsidó is kegyeletesen megtartja ennek az ősi emlék-ünnepnek vasszigoru bójtjét, hagyományos szent szertartásait.

— **Baleset.** Báro Gerliczy Ferenczné szül. Fejérváry baronesse, tegnap délelőtt lóra ült, hogy deszki birtokán szokott

sétalovaglását megtegye. A ló valamitől megbokrosodva, egy hirtelen szökéssel levetette a bárónét, aki szerencsére csak könnyebb sérüléseket szenvedett. Az első orvosi segélyt Kovács József dr. és Goldschmid György dr. szegedi orvosok nyújtották. Gerliczy Ferencz báró, aki a torontálmegyei püspök-fogadó küldöttséggel Temesvárra akart utazni, a baleset miatt Deszken maradt. A báró apósához, Fejérváry báró honvédelmi miniszterhez, megnyugtató táviratot küldött.

— **Honvédeink itthon.** A lugosi sátorban ma érnek véget a hadgyakorlatok. Az összpontosított csapatok holnap szétosznak s visszatérnek állomáshelyeikre. A mi honvédeink is holnap indulnak el Szegedre, hova 27-én érkeznek meg.

— **Ujncz-felülvizsgálat.** A szegedi állandó vegyes felülvizsgáló bizottság szeptember 27-én, délelőtt 8 órakor ül össze a sörházi lakatnyában.

— **A szegedi gazdasági egyesület.** Zsótér Andor elnöke alatt minap választmányi ülést tartott a szegedi gazdasági egyesület. Az idei löverseny és tenyész-állattállítási bevételei és kiadásairól egybeállított pénztárnoki számadás képezte az ülést tárgyat. E pénztárnoki számadás főbb tételei a következők: Bevételek: 1. Szeged sz. kir. város által löverseny és gazdasági czelokra adományozott 600 frt; 2. elárusított jegyekből és programból befolyt 553 frt 38 kr; 3. nevezési tételeköl bevételek 118 frt, vagyis az összes bevétel kitétt 1271 frt 38 krt. Ezzel szemben kiadott: a) a tenyész-állattállítási díjában 80 frt 51 kr; b) a löverseny díjaiban 619 frt; c) a löversenyter és tribün fontatási, díszítési és planirozási költsége 298 frt 95 kr; e) zenéért 40 frt; végül f) vegyes kiadások címén 18 frt 20 kr., vagyis az összes kiadás kitétt: 1096 frt 36 krt, melyet a bevételek összegéből levonva, — a maradék 175 frt 2 kr. mint tiszta jövedelem szerepel.

— **Tokajnak.** Az „első szegedi önégyelőző hajós-egylet” a tokaji tüzkarosultak részére 10 frtot küldött Virágh felsővárosi biztosnak, ki ez összeget a polgármesteri hivatalhoz juttatta.

— **Nyugalmozott alezredek.** Katonakörökben melyen sajnálják azt a hírt, hogy az 5-ik honvéd-gyalogezred egyik jeles katonája, Dudás József alezredek, megvált a katonai élettől. A hivatalos lap legutóbbi száma hozza ugyanis, hogy a király Dudás József 5. honvéd gyalogezredbeli alezredeknek, saját kérelmére nyugállományba helyezését elrendelni, neki a címzetes ezredek jellegét díjmentesen legk. adományozni és egyuttal meghagyni méltóztatott, hogy hosszú, mindenkor kötelességű és eredményteljes szolgálatai elismerésül, a legf. megelégedés tudtal adassék.

— **Halálozás.** Egy derék szeretett főtiszt haláláról adnak hírt a bécsi lapok. Csarmadi Györgyevics György vezérőrnagy, a szegedi 5. honvéd gyalogezred volt parancsnoka, aki hosszas katonai pályája után néhány év előtt ment nyugalomba, tegnapelőtt Bécsben 75 éves korában meghalt.

— **A muszkák Szegeden.** Muszka beözönlésről beszéltek tegnap Szegeden. A szárnyaló hír megfelel a valóságnak. Itt vannak immár a muszkák ezrével, söt százezerével és nem hallatszik egy ágyúdörög sem, sem paripák vad dübörgése, kardok csattogása, vagy más harci riadó. Csendben történt meg a bevonulás, egyszerűen sutyomban. Nem is csoda. A muszkák hordókba, jól körül ábronsolt, erős dongájú hordókba voltak beszurolva. Mintegy 500 hordó volt, melyen a győztes magyarok, csupa békés fűszeresek és szatócok, osztzkodtak meg. Aki gyölőli a

muszkát, az egye meg. Nem csömörlik meg tőle sőt inkább appetitushoz jut, amennyiben köztudomásu, hogy a muszkahai étvágygerjesztő

— **A tűzkárosultak javára.** Mindenféle báloznak, hangversenyeknek a tűzkárosultak javára, egyedül Szegeden nem mutatkozott idáig e célra lényegesebb mozgalom. Most lelkes fiatal leányok állottak elő, akik szept. 28-án, az újszegedi vígadóban bálát rendeznek a magyarországi tűzkárosultak javára. A fiatal leányok lelkesedése nem kimél semmi fáradságot, költséget, hogy a báminél fényesebben sikerüljön, mert a nemcsak czél mellett pompás mulatság is kínálkozik, remelhető, hogy a bál sikere minden tekintetben ki fogja elégetni a várakozásokat.

— **Erdőjárás.** Az akácfákat pusztító paizstetű által okozott kárak megvizsgálására s a pusztítás megakadályozásának megbeszélése végett, a földmívelési miniszterium kiküldöttéi tegnapi délután érkeztek Szegedre. A kiküldöttek: Havas József budapesti erdőfelügyelő, Illés Nándor fő-erdőtanácsos és Fekete Lajos erdőtanácsos, a selmeczbányai erdészeti akadémiá tanára, ma járja be a szegedi erdőt, hová a város kiküldöttei: Zombory Antal szenátor és Kriszt János város-gazda Kis Ferenc szegedi kir. főerdészszel együtt már tegnap kikocsiztak.

— **Honvéd önkéntesek vizsgája.** A Ludovikában 45 önkéntes vizsgázott tegnap, akik közül egyetlenegy sem bukkott meg. A szegedi II. honvédkerületbeli önkéntesek (5., 6., 7. és 8-ik honvédezer.) holnap vizsgáznak.

— **A száj- és körömfajás.** Alsóvárosban a tehéncsorda között a száj- és körömfajás még most sem enyhült. Egressy állami állatorvos, tekintettel a máj hivatására, Pálffy Ferenc polgármester helyettesétől, László Gyula szenátorától a legszigorúbb óvintézkedések elrendeléséért, nehogy a járványos betegség tovább fejlődjék. A polgármester az alsóvárosi zárlatot kiterjesztette a hivatásúakra is.

— **Dráma a konyhában.** A cselédek obligát öngyilkossági eszköze: a gyufa, mely szerencsére a gyors orvosi segélynek, nem oltotta ki Naszradí Erzsébet 18 éves leány életét. Eleinte szerelmi drámára gondolt mindenki, de elcsúszott a gyanu, mikor a pillanatra fölcusdott leány ajkáról a szavak lebegették el: „A Zsuzsi szoknyájá miatt.” A szerencsétlen leány ugyanis egy Zsuzsi nevű hajadonnak ellopta a szoknyáját, a lopás kitűdött, nem tettek ugyan följelentést a tolvaj leány ellen, de erre, úgy látszik, szükség sem volt, mert Naszradí Erzsébet annyira szívére vette a dolgot, hogy gyufát ivott. Állapota életveszélyes.

— **Színházi hírek.** A tavalyi színházi bérlet terminusa szeptember 25-én jár le. Makó direktor fölkeri a bérloket, hogy bérletük iránt sziveskedjenek intézkedni. — A szegedi színtársulat Csabán nagy tetszés mellett tartja még mindig előadásait. Legutóbb „Szegegy Jonathán” operettet adtak háromszor egymásután, mindig zsufolt ház mellett.

— **Rendőri hírek.** Nymp hák. Az ősz hűvös lehe városba kergeti a csavargónépet. Tegnapi két hajadont tartóztatnak le. Ferencz Erzsébet és Németh Rozál messze vidékről valók s csavargásuk közben véletlenül vetődtek Szegedre, ahol bángoltak az utcákon, míg csak rendőri védszárnyak alá nem kerültek. Mindkettőt illetősi helyekre toloncolják. — A véres fej. Az össze-visszavert véres fej, mely rémesen emelkedett ki a kopott gunyából, Siravicz János tulajdonát képezi. Siraviczának egy Széll Ferencz nevű polgártárs annyira összeverte a fejét, hogy szívesen elcsúszna akárhová, de mert ez lehetetlen, orvosi gyógykezelés alá vette. Széll Ferencz tetteért a törvényszék előtt fog megfelelni.

Törvénykezés.

A pisztoly.

Kétségbeesés gyakran ad pisztolyt az ember kezébe, melyet vagy önmagára, vagy másra irányoz.

Annyi az egész, hogy az ember lerántja a pisztoly ravaszát, a többi elvégzi a csöböl villámsebessé kiroppanó parányi golyó, mely daczára parányi voltának, egész világát összerombolhatja egy életnek s boldogtalanná tehet egész sereget embert.

Egy végzetes pillanatban Rácz István földéaki lakos is kezébe vette a pisztolyt. Fölzavart lelke nem engedett időt a megdöglésre. Háborodott volt, mikor este, sötétben lesbe állott a Nagy Márton háza előtt, ahol a csabíto karjaiban kacagott rajta hűtlen hiteztárs.

Elsütötte a pisztolyt kétszer. Szerencsére a golyók a falba fúródtak s emberben nem esett kár.

Az emberek mégis gyilkost kiáltottak, körülfojták, leteperték a földre, mellére térdeltek: ütötték, verték agyba-főbe; előbb sok ideig kórházban volt, mikor kigyógyult, törvényszéki fogházba került. A menyecské tovább is eljárt szeretőjéhez, az a bolond szerszám, a kis pisztoly, az is megmaradt épen, szóval nem esett ki a világ feneké, egyedül ő vesztette el a szabadságát. Rab lett, darócruhában járó rab.

Tegnap délelőtt állott a törvényszék előtt.

Folytonosan az Istenre hivatkozott, aki tudja, hogy ő, ha vétkezett is, de megbánta s nem bünos, most már csak olyan ártatlan, mint akármelyik ember.

Az életben lehet, hogy most már nem veszélyes ember Rácz István, de a törvény mást mond. Az elkövetett bűnért igazságot kell szolgáltatni a megsértett társadalmi rendnek.

Kövessey Gyula kir. alügyész: miután a golyó senkit sem talált, a gyilkosságnak csak kísérlete forog fenn s e szerint kéri vádlottat megbüntetni.

Polgár Sándor védő, rögtönözve ugyan, de hatásos védbeszédet tartott.

A fenytő törvényszék vádlottat „gyilkosság bűntettének kísérlete” miatt 2 évi fegyházra büntette. A törvényszék a legenyhébb büntetést szabta Rácz Istvánra. Ez mégis fölebbezett, egyedül azon indokból, hogy „Jézus ugyanis megváltozta az ártatlanságot, fölfojták majd ezt azok a főtábornokok is és megbocsátanak neki.”

Táviratok.

A kir. tábla decentralizációja.

Budapest, szept. 23. (A „Szegedi Híradó” eredeti távirata.) A vidéki kir. ítélő tábláknál május hó 1-én kezdődik a hivatalos munka. Az elnökök és tanácselnökök kinevezése már november elsejére várható.

Nagy szerb tüntetés.

Zimony, szept. 23. (A „Szegedi Híradó” eredeti távirata.) Valószínűleg barátságos feleletül az osztrák-magyar államférfiaknak a Vaskapunál mondott töztőzra, e hó 18-án Belgrádban Mihály fejedelem szobránál lövészünnepélyt rendeztek, melyen egy lovascsoporth „Nagy-szerbiát” jelképezte. Mind-egyik jelmezű lovas a megfelelő tartomány czímerével ékített zászlót tartott s e tartományok közt voltak: Bosznia, Hercegovina, Dalmácia, Bácska és a Szerémség. A belgrádi ezt az ünnepélyen jelen voltak a regensek és miniszterek is.

A lövészek tegnapi bucsulakomáján egyes exaltált résztvevők nagy szerb szellemben tartott s monarchiának iránt ellenséges indulatu felköszöntöket mondtak. Általánosan feltűnt, hogy a bizottság elnöksége részéről egy töst sem mondatott Milán ex-ki-rályra, az egyet védnökére; csupán egy a bizottsághoz nem tartozó lövész tartotta kötelességének a mulasztás helyrehozását.

Caprivi és Kálnoky.

Budapest, szept. 23. (A „Szegedi Híradó” eredeti távirata.) Caprivi és Kálnoky találkozása fölöl a „Nordd. Allg. Zeitung” azt írja, hogy Hausdorff kastélyban folyton a legszorosabb érintkezésben voltak: reggel együtt kocszáltak a hadgyakorlatokhoz, délután együtt mentek ebédelni Rohnstockba, ugy hogy idejük bőven volt a legfeszle-nebb eszmecserére. Vilmos császár pedig a rohnstocki parkban több, mint egy óráig együtt beszélgetést folytatott Kálnokyval.

Királyunk és a császár.

Budapest, szept. 23. (A „Szegedi Híradó” eredeti távirata.) Mint Párisból sürgönyzik, a Figaro ott ma azzal a pétérvári sürgönyvel kelt föl-tűnést, hogy hir szerint az osztrák magyar uralkodó és a császár között már közelebb találko-zás lesz.

Öngyilkos müegyetemi hallgató.

Budapest, szept. 23. (A „Szegedi Híradó” eredeti távirata.) Ma a déli órákban egy harmadéves müegyetemi hallgató öngyilkossági kísérletet követett el: Markovics Gergely, ki a földfa-utczai Tökölyanumban lakott. A második emelet egy udvari ablakából leugrott s az esés következtében olyan súlyos sérüléseket szenvedett, hogy most élet és halál között lebeg. Sem ismerőseinek, sem barátainak még csak fogalmuk sincs arról, hogy mi vitte Markovicot a halálba.

Gróf Apponyi Albert nyilatkozata.

Budapest, szept. 23. (A „Szegedi Híradó” eredeti távirata.) Gróf Apponyi Albertnek egy barátjához intézett magánlevelelöl a „Neue Fr. Presse” mai száma a következőket közli: „Eötvös Károly képviselő ur ugynevezett leleplezéseiben megemlíti azt a tényt, hogy a véderő-vita idején a szélsőbal és a mérsékelt ellenzék tagjaiból egy bizottság alakult a vita vezetésére és a közönség figyelmének ébrentartására. A „N. Fr. Presse” egyik esti lapjában ez a leleplezés ugy van feltüntetve, mintha az Apponyi-párt abba a bizottságba, mely az utczai botrányokat rendezte, egyeseket kiküldött volna. A két elbeszélés közt szembeötlő a különbség. Amit Eötvös Károly képviselő elbeszél, az — sajnalom, hogy ki kell mondanom — igazság, a „N. Fr. Presse”-ben foglalt verzió ellenben nem helyes, mert sem a párt, sem én nem küldtünk oda senkit. Nekem jó ideig ama bizottság létezéséről tudomásom sem volt. — Mikor tudomásomra

langja felé. Jess azért ment le, hogy megtudja, mint áll a dolog s most már megtudta. Lehetetlen kísérlet lenne leírni duhét, foháborodását, bosszuszomját ez ember ellen, aki kísérletet tett őt és kedvesét meggyilkolni és most nővéreinek szerelmét, kedves őt öreg nagybátyja életével akarja megvenni. Feledve volt fáradsága; magánkülön volt amiatt, amit hallott és látott, ami történt és történni fog. Még szerelmét is elfeledte és megesküdött, hogy Müller Frank nem fogja nőül venni Bessiet, ő meg fogja ezt akadályozni, ameddig él. Ha rossz nő lett volna, akkor a dolgok és fordulatának csak örövendett volna; mert ha Müller elveszi Bessiet, akkor John szabad s őt veheti el, de Jessnek ez eszébe sem jutott. Bármily hibája volt is Jessnek, ő becsületlen onfeladkozó nő volt, képes inkább meghalni, mint ily előnyt kiaknázni. Végre megérkeztek a barlanghoz s bemásztak oda.

— Gyujts világot, — mondá Jess.

Jantjé engedelmessékedett. Most neki is hagyja magamra; gondolkodnom kell!

Jantjé kiment; Jess leült s homlokát kezére hajtva kezdett helyzetén gondolkodni. Elég jól ismerte Müller Frankot, tudta, hogy szavát megtartja. Ha Bessie nem megy hozzá nőül, akkor az öreget föléveti, Bessiet pedig mégis elcsábítja. Bessie egyedüli váltása volt nagybátyja életének, de Bessiet nem szabad így föláldozni, már e gondolat maga is örjítő.

De hogy akadályozza ezt meg? Ismét arra gondolt, hogy nyíltan szembeáll Müllerrel s őt gyilkossági kísérlettel vádolja, de e gondolatot ismét elejtette. Ki hitte volna el neki s mit használt volna ez? Legföljebb becsukták s ártalmatlanná tették volna őt magát, talán rögtön meg is gyilkolják. Azután arra gondolt, hogy érintkezésbe lép Bessivel és nagybátyjával s megmondja nekik, hogy John él. De ez is kivételment volt s csak arra vezetne, hogy Bessie és nagybátyja ellenállásukban csak megerősítenének. Most azon gondolkodott, honnan kaphatna segélyt. Oh, ez is lehetetlen! Sehol sem látott egy reménysugarat!

De hát mi ez, ami olyan embert, mint Müller Frank megállásra kényszerít?

S mintegy sугallat folytán tisztán állott lelke előtt a felelet: a halál.

A halál, csakis a halál állítatta meg. Rögtön megbátorkozott ezen gondolattal, de ezen első gondolatot azonnal másik követte. Müller Franknak meg kell halnia, mielőtt a hajnal hasad, mert nincs más eszköz e gordiuszi csomó megoldására s Bessie és nagybátyja megmentésére. Ha meghal, nem veheti nőül Bessiet s meghalt anélkül, hogy az ítéletet aláírta volna, akkor az nem hajtható végre. Ez volt a rejtély megoldása, de ez borzasztó megoldás.

De hiszen csak jogos, hogy meghaljon, mert nem gyilkol-e, nem kísérel-e gyilkolni ő is? Ha valaki megérdemelte a gyors halálot, úgy az bizonyára Müller Frank!

S e látszólag segélytelen leány a hirtentott barlangjában így vonta a hatalmas férfiu lelkiismerete itélőzéke elé s keserűség és szánalom nélkül megsemmisítésre ítélte őt.

— De ki hajtja végre az ítéletet? Borzasztó gondolat cikázott át lelkén s fagyasztotta meg véré — de nem, ennyire még nem jutott. Nyugtalanul jártak szemei a barlangon át s végre Jantjé assegaiban akadtak meg s ez másik gondolatot keltett benne. Jantjé hajtja végre; John egyszer elbeszélte neki mint gyilkolta le Müller Frank Jantjé családát, egész természetes, hogy ez emberbe bűt ördögöt azon szerencsétlenek egy utódja küldje a másvilágra — sőt ebben koltói igazságszolgáltatás is volna. De kérdés, hogy megteszi-e? Jantjé valóságos eszménye volt a gyávaságnak s rettenetesen félt a boeróktól, különösen Müller Franktól. — Jantjé! — suttogá fejét a nyílason kidugva.

— Igen, kisasszony, — s a következő

pillanatban megjelent Jantjé majom pófaja s ugyanolyan termete.

— Úlj ide; oly egyedül érzem magam, beszélgetni akarok veled.

Jantjé vígan engedelmeskedett. Miről beszéljünk kisasszony? Beszéljék-e egy mesét, — mint évekkel ezelőtt, — azon időről, midőn az állatok beszéltek?

— Nem Jantjé. Beszélj a botról, melyen a bevágások vannak! Nincs az valami összefüggésben Müller Frankkal?

A hirtentott arcza azonnal a gonosz-ság kinyomatát vette föl. Igen, igen kisasszony, mondá, a botot megragadva. Ime ez a nagy bevágás: atyám, akit Müller ur leölt; ez a bevágás anyámat jelenti, Frank lölte le; ez a bevágás nagybátyámat, őt is Frank ur lölte le. S e kisebb bevágások azt jelentik, hogy engem megvert s mást is jelentenek. S most még több bevágást csinállok, egyet a folygyujtott házért, egyet Kroft urért, egyet Bessie kisasszonyért. — Ezzel elővette nagy vadászkesztét, melyet Jess már rég ismert, mint Jantjé legnagyobb kincsét; igen nehéz, egy láb hosszú, vadász kés volt ez.

— Hagyd a bevágásokat s mutasd a kést! — mondá Jess.

Jantjé kezébe adta a kést.

(Folytatása következik.)

II.

V A N D A.

REGÉNY.

148

Irtá: Ouida. — Fordította: Körös Mihály.

(Folytatás.)

XXXIII.

Sabran olyannyira föl volt hevülve házi békéjének megzavarója ellen és olyannyira megdúlva nevének nemes érzelmei által, hogy minden félelem s habozás nélkül ment Branca Olgához.

Közeledtére egy szögbe tárta föl az ajtót, mely gyülvöl vendége által lakott lakosztályba vezetett és mondá urának:

— A grófnő várja a márkai urat.

— Az orczátlán — mormogá Sabran,

— midőn az előszobán áthaladva, a szalonba lépett, melyben Branca Olga egy hintaszéken ült és igen szívesen mosolygott feléje. Jobb szeretete volna, ha beléptekor furaként ugrott volna föl, akkor könnyebben esett volna földatának teljesítése. Mert hogyan mondhatta szemébe hidegvérrel azt, amit mondani akart. Mindamellett is elhatározottan ment feléje és cikornyá nélkül mondá:

— Ön úgy látszik, nem értette meg Gresswold küldetését, remélem, engem jobban megért, ha ismételtem, hogy össze nem férőnek tartom, hogy ön nőmmel egy födél alatt lakik.

— Ah, — mondá Branca Olga non chalance-szal s nyugodtan nézett szeme közé; ez annyit jelent, hogy elhagyjam sógornőm házat? Lesz szíves megmondani, hogy miért?

Sabran vérsíró lett.

— Kurta önnek az emlékező tehetsége, grófnő, legalább párisi udvarlói ezt tartják, válaszóla ő kíméletlenül; de azt hiszem, ha visszaemlékezik azon este, melyben utójára volt szerencsém párisi lakásán meglátogatni, akkor nem kényszerítene további kínos magyarázatokra.

— Ah! — válaszóla Olga ugyanazon hangon és hanyatt dőlve a szék párnán, rá mosolygott, — hát ily lelkiismeretes ön kiscinsyegekben? Miért nem éppen így nagy dolgoknál? Hogy is mondja a közmondás: más szemében meglátjuk a szálkát, magunkban a gerendát se.

— Grófnő, — szakította őt Sabran felbe hidegen, csak kínosan nyomva el duhét, — bocsásson meg, ha ahhoz vagyok kénytelen ragaszkodni, hogy esteig talájon ürügyet elutasításához.

— Ah, — mondá Olga harmadszor, s ha,

nem teszem meg önnek ezt a szívességet mit csinál akkor?

— Azt fogom tudni.

— Talán férjem előtt akar bepanaszolni? Hiu társadás, az mitsem használna önnek.

— Bocsásson meg, szakította őt félbe Sabran türelmetlenül, bocsásson meg, ha fejtegetéseim nem hallgathatom sokáig. Szalras grófnő tud e látogatásomról, melynek, mint magamban elhatároztam, tíz percznél tovább nem szabad tartania.

— Tehát ön megmondta neki? — és mérges pillantást lövellt félíg összecsukott pillái alól.

— Meg akartam neki mondani, de ő nem akarta meghallgatni. De minek e fejtegetések, grófnő — folytatta nyugodtan, minék e fejtegetések? Ide jöttem önhoz, hogy egy kemény, de sajnos föltétlenül szükséges kívánságot terjeszsek ön elé s ez azon kérelem: hagyja el Hohenzalrast.

— S ha én maradok?

— Akkor kényszeríteni fogom önt — sziszegé Sabran fogai közül, még ha nyilvánosan kellene is önt megszegyenítenem. Akkor aztán ne okoljon engem. Én megpróbáltam önt kímélni, de ha önöb minden szeméremézet kihalt, hogy az előzmények dacára még marad, akkor kénytelen-kelletlen erőszakhoz kell fordulnom.

Még mindig türelmetlenül s könnyedén mosolyogva hallgató.

— Megszegyeníteni engem... engem? hisz akkor Branca grófnőt egész egyszerűen megölne.

— Még egyszer értsen meg jól, kérem, — mondá Sabran, talájon ürügyet elutasításához. Mondja, hogy rögtönösen máshová hívták meg, szóval mondjon, amit akar, de én befejezem szavaimat s van szerencsém önnek jó reggelt kívánni.

— Várjon még egy pillanattig, tartá őt vissza Olga. Mondja csak, hát mindenképpen azt akarja, hogy ellensége legyek?

— Ellenségeskedését többre becsülöm barátságánál, — válaszóla ő röviden.

— Oh, — mondá Branca Olga ismét — ön halátlan, mint minden férfi s nem is okosan cselekszik. Ön efeleli edesem, hogy én Egon sógornője vagyok.

Sabran sohasem hallhatta Vászárhely nevét bizonyos benső félelem nélkül, de most, amily duhós volt, tartalék nélküli megvétel-sel felelt:

— Vászárhely herczeg nemes ember, aki ha tudna az ön orczátlanságáról, megtagadna önrel minden közösséget.

Olga elhalványodott a leplezetlen, kíméletlen inzultusra, de még mindig nem veszté el egykedvűségét.

— Hisz mi majdnem egy Sardou-féle vígjátékot játszottunk. Ön is szerencsét csinálhatott volna az opera française deszkáin. Ahelyett, hogy ön Sabran márkának csufoltja magát, miért nem ment ön színpadra? azt sokkal okosabban tette volna.

(Folyt. köv.)

Időjárás.

Szeged, szept. 23. reggel 7 órakor.

Légnyomás mm. 760 +	Hőmérséklet Celsius	Légnedves- ség %	Felhőzet 0-10	Szél irányát erősségét 0-10	Csapadék mm. utolj. 24 óra	Jegyzetek
61.2	8.7	88	0	K ₂	0	Légnyomás kissé emelkedett, hőmérséklet alig változott.

A meteorológiai m. k. közp. intézet időjárási jelentése.

Budapest, szept. 23. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.)

Budapesten a megelőző nap legnagyobb hőfoka +10°, legkisebb +11° Cels.

Kilatás: Déli szelek, keleten derült, nyugaton részben felhős, száraz idő.

Felelős szerkesztő: Lipsey Ádám.
Kiadótulajdonos: Endrényi testvérek.

ÉRTE-SÍTÉS.

A már 13 év óta fönnálló, jó hírnévnek örvendő üzlettemben (Tisza L. körút alsó végén, iroda: Szikra-utca) kitűnő minőségben és jutányos árak mellett kaphatók: **hydr. mész (cement), I. portland cement, darabos és oltott mész, őlfá, vágott fá, mindennemű köszén, I. r. kovács- és faszén, szegedi légszuszpírszén (Gaskoaks).**

A n. é. közönség b. megbízásait kéri

kiváló tisztelettel 306-25-13

Milkó Henrik

Tisza L. körút alsó végén.

Iroda: Szikra-utczában.

16728-890.

430-1-1

Hirdetmény.

Szeged sz. kir. város törvényhatósági bizottságának 1890. évi június 25-én tartott rendszertint közgyűlésében 206. sz. a. hozott azon határozata, melylyel a belvárosi clemi fiu- és leányiskola 5-ik osztályainak 1890/91. tanévben szándékolt megnyitása s az ezzel járó költségek viselése kimondatott, az 1886. évi XXI. t.-cz. 7. és 9. §-ai rendelkezése szerint közérdekű voltánál fogva ezennel közhírré tétetik.

Miről a város lakossága oly hozzáadással értesítettik, hogy a hivatkozott közgyűlési határozat ezen hirdetmény közzétételétől számított 30 napi a polgármesteri hivatalban megtekinthető s ellene ezen határidőn belül észrevételek adhatók be.

Szegeden, 1890. július 28-án tartott tanácsülésből.

Szabados, h. polgármester.

H Y G E A!

Arezenőcs, mosdóvíz és egészségügyi szappan.

(Savon hygienique.) Ezen kiváló gond-
dal készített szerek a bőrtök tisztasá-
gát és rugalmasságát kölcsönöztetik,
továbbá az arezen lévő minden folt-
ot a. m. szappán, majlisot, forró-
ság vagy fátyla által keletkezett
píróságot rövid időn elmozdítja, és
ezen felül a bőrtök ide frissítet,
viruló légységet és bárány puszá-
got ad.

Egy tégelet arezenőcs
haszn. ut. 75 kr. Egy üveg
mosdóvíz haszn. ut. 1 frt
1 db. Sav. hygienique szap-
pan 50 kr.

Kapható magánál a készítőnél

FÁTKISS JÓZSEF gyógyszer-
száma

Nagy Kristóf-hoz, továbbá Török

F. utánál Budapeston.

J.-nél, Árkály-utca 12.,

Thalmayer és Seitz a Kochmester 402

SZEGEDEN: BARCSAY Károly gyógyszerész úrnál.

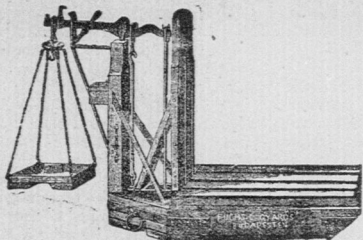

Angol- és németországi varrógépek délmagyarországi főraktára Liptai Emil Szegeden.

Ajánlja a n. é. közönségnek **eredeti amerikai Howe, Wehler Wilson és valódi angol és németországi**

SINGER VARRÓGÉPEIT.

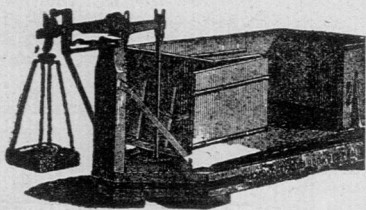
Eladás teljes jótállás s csekély részletfizetések mellett. — Az elsőrendű mühlhauseni **kötőgépgyár főraktára.** Mindennemű gépalkatrészek, tü, olaj és czérna **gyári áron** kaphatók. Javításokat saját műhelyemben pontosan és olcsón eszközök.

FUCHS G.

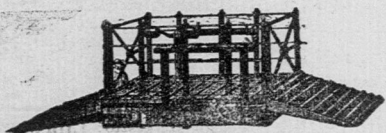
**első magyar tizedes és százados hidmérleg-gyára[®]
BUDAPESTEN.**

Gyár: VI., külső vázai-ut 1700. — Iroda és raktár: VII., Károly-körút 1. sz.

Ajánlja általánosan elismert legjobb és legtartósabb
gyártmányu **tizedes és százados hid-, sertés-,
marha- stb. mérlegeit.**

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

331-15-13

Legelősebb bevásárlási forrás.

AZ „ARANY PILLÉHEZ”
GROSZ TESTVÉREK

Klauzál-tér **SZEGEDEN**, Zsótér-ház.

Van szerencsénk a n. é. közönség becses tudására hozni,
hogy az őszi és téli időnyre raktárunkat dusan felszereltük női és
divatkelmékből, casánok, fehér és színes barketok, flanelok, min-
denféle női posztok, moldonok és loden szöveteiből.

FEHÉRNEMŰEK NAGY VÁLASZTÉKBAN.

NAGY GYÁRI RAKTÁRTARTUNK

fekete kelmékben a legjutányosabb gyári árak mellett,

u. m.: sima és mintázott cachemir és ternők.

A n. é. közönség becses pártfogását kéri — tisztelettel

495-20-4

Grosz Testvérek.

Nagy választék berliner és posztó kendőkben.

Kereskedelmi és ipar-akadémia

GRÁZBAN.

Érettek tanfolyama.

Egy éves kereskedelmi tanfolyam, oly ifjak számára,
kik gymnasium vagy reáliskolában érettségít tettek és a
kereskedelmi pályára óhajtanak lépni, avagy felsőbb tanul-
mányai mellett a kereskedelmi tudományokkal is foglalkozni
óhajtanak.

Kimerítő prospektusokat küld:

**A grázi kereskedelmi és ipar-akadémia
igazgatósa:**

A. E. v. Schmid.

257-6-3